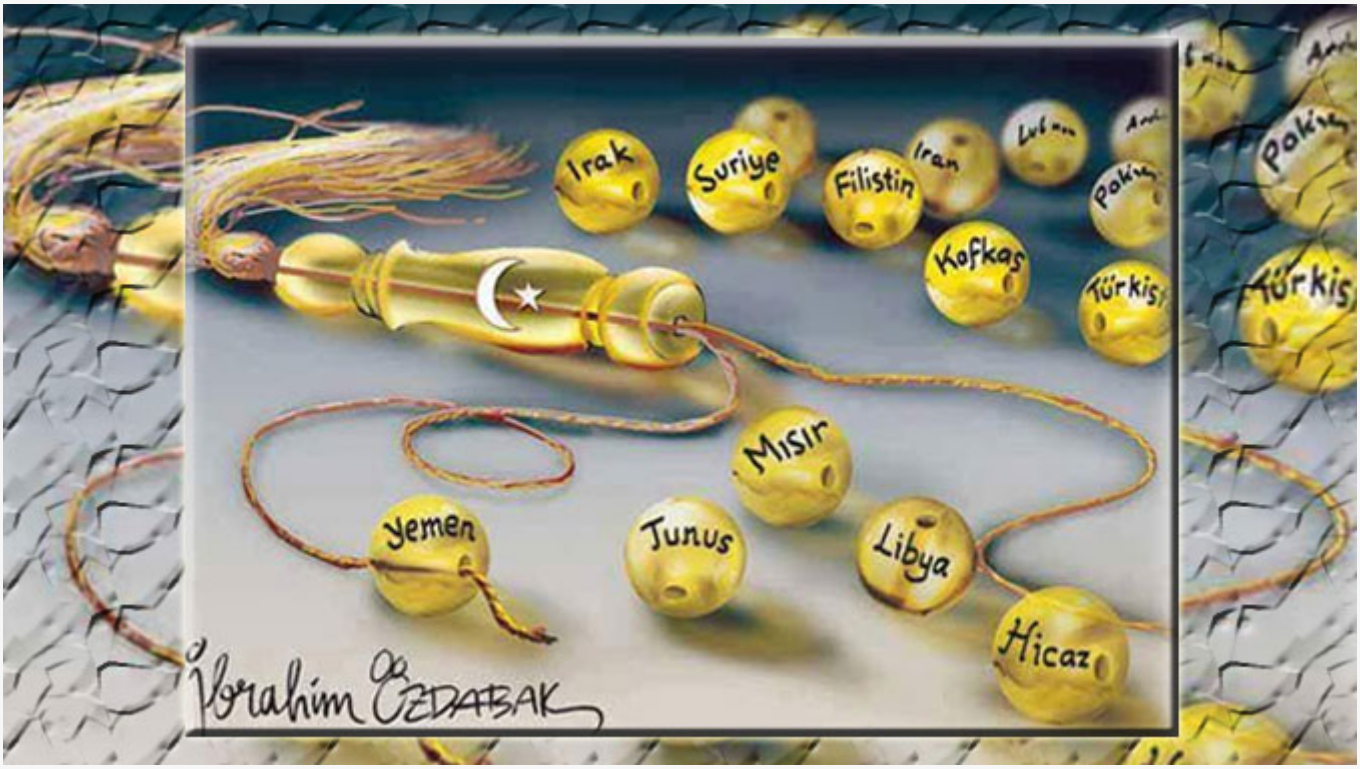
Üstad’a göre İslâm Birliği ve Güneydoğu

İslâm Birliği tarih boyunca, bütün insanlık için hem barış, hem de bir denge unsuru olmuştur.

Bu birlik, dünya barışı açısından önemli bir esas olduğu gibi, dünya-âhiret dengesi bakımından da Müslümanlar için son derece önemlidir.

Nitekim Bediüzzaman Hazretleri: “Bu zamanın en büyük farz vazifesi İttihad-ı İslâm’dır.” der. Bugün dünya özellikle İslâm dünyası büyük bir değişim ve dönüşüm geçiriyor ve dengeler yeniden kuruluyor. Geçiş dönemlerinin sağlıklı olması ve kaybedenlerden olmamak için, İslâm dünyası olarak her zamankinden daha çok birlik ve beraberliğe ihtiyacımız var… Ayrıca bu dinî bir vecibe…

İslâm’ın ve İslâm Birliğinin olmadığı dönemler hem Ortadoğu hem de insanlık tarihi için, kanların oluk oluk aktığı, zulmün afaka yükseldiği karanlık dönemlerdir. Ortadoğu, Yunan ve Roma devletlerinin zulüm ve yağma sahasıdır. Pers-Yunan savaşları, Kartaca savaşları ve Mısır’ın yağmalanması da İslâm öncesi dönemde asırlar süren bitmez tükenmez savaşlar, yağma, talan ve katliâm dönemleridir. İslâm geldikten sonra Batıya buralardan toparlanıp gitmek düşmüştür. Eski ya da yeni bütün Haçlı savaşları sanki bunların bir intikamı gibidir.

Bugün İslâm dünyasının bazı bölgelerinde hâlâ kan dökülmeye devam ediyor. İslâm Birliğinin önündeki en büyük engelin dökülen kan olduğunu unutmamak gerekiyor. Türkiye’nin Güneydoğusu, Irak, Filistin ve Afganistan İslâm dünyasının kanayan yaraları. Güneydoğu henüz daha ilk safhada… Diğerleri birinci safha olan kardeş kavgasının tamamlanmasıyla, yabancı işgal ve katliâmların acımasızca devam ettiği bir döneme geçtiler. Eğer biz de birinci safhayı çözemezsek arkasından on-on beş sene içerisinde, bahane arayan yabancı bir işgalin acımasız yüzüyle karşı karşıya kalacağız.

Neden bu bölgeler denilecek. Gerçekte, birlik ve beraberlik demek öncelikli olarak coğrafya demek… Bunun için her şeyden önce coğrafya müsait olmalı. Maddî-manevî kapılar açık, yollar geniş olmalı. Bugün kan dökülen bu bölgeler

İslâm dünyasını birbirine bağlayan en önemli geçiş noktalarıdır…
Haberleşme ve ulaşım imkânlarının artması, coğrafyanın önemini kısmen azaltsa da her şeye rağmen coğrafya vazgeçilmezliğini devam ettirmektedir. Coğrafya önemsiz olsaydı, İsrail bin bir zorluğa katlanıp Filistin'i işgal eder miydi? Yeni kıtalarda çok daha geniş, birçok yeraltı ve yerüstü kaynaklara sahip problemsiz bir devlet kurmak varken, İslâm dünyasının en önemli birkaç merkezinden birisi olan bir bölgede yapılanması coğrafyanın ne kadar önemli olduğunun bir göstergesidir. Esas maksatları tarihî bir coğrafyaya sahip çıkmaktan çok, Ortadoğu'daki kavşak noktalarından birisini ele geçirmek ve Müslümanların başına jandarma gibi dikilmektir. İkinci merkez Türkiye'nin Güneydoğusudur. Eğer onda da başarılı olurlarsa, İslâm dünyasındaki uyanış kontrol altına alınacak ve yeni kurulacak dünya dengesinde Ortadoğu arka bahçe hâline getirilecektir.
Evet, İslâm dünyası ve İslâm birliği için coğrafya vazgeçilmezdir. Bilindiği gibi İslâm, hemen ilk döneminde süratle üç kıtaya ulaştı. İstanbul'un fethi gecikse de ilk kuşatmalar ve Endülüs medeniyeti ile ta o zamandan itibaren İslâm artık Avrupa'dadır. Tarih boyunca hep işgal eden ve sömüren Roma medeniyetinin önü kesilmiştir. Ancak her ne zaman tefrika ve bölünme olduysa, Batı bütün vahşetiyle Asya'nın ve Ortadoğu'nun tepesindedir.
Yavuz Sultan Selim Han, Güneydoğu'daki Safevilerin zulüm ve baskısına son verdikten sonra bölgeyi İslâm birliğine katarak Mısır'a kadar gidip İttihad-ı İslâm'ı sağlamıştır. Bugün de aynı şekilde Müslüman Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı bölgeler İslâm dünyasını birbirine bağlayan en önemli kavşak noktasıdır. Bu sebepledir ki, şer güçler bütün tezgâhlarını bu bölge üzerine kurmuşlardır. Bilindiği gibi Birinci Dünya Savaşı'nda Araplarla Türkler arasındaki kardeş kavgası, Batının ve yönetimleri ele geçiren komitelerin tahrikleriyle uzun süren bir düşmanlığa ve parçalanmaya sebep olmuştu. Aynı oyun şimdi Güneydoğu için sahneye konuluyor. Arap-Türk düşmanlığı ile bütün Ortadoğu'yu yüz sene kontrol altında tutan Batı, şimdi de yeni bir düşmanlık ile önümüzdeki yüz seneyi çalmak istiyor. İlerde İslâm Birliğinin bir çekirdeği olacak olan Türk-Kürt kardeşliğini boğmak istiyor.
Geçmiş asırlarda olduğu gibi bugün de İttihad-ı İslâm'da Anadolu ve Türkiye en önemli merkezdir. Sebebi ise İttihad-ı İslâm'ın savunma esaslı olmasıdır. İslâm dünyasında, İttihad-ı İslâm'ın makes bulmasının en önemli gerekçeleri, dinî bir vecibe olmasının yanında, Ye'cüc Me'cüc denilen Moğol istilâları ve bitmek tükenmek bilmeyen Haçlı saldırılarıdır. Selçuklu'dan Eyyubîlere ve Osmanlı'ya kadar Haçlılara göğsünü siper edenler İttihad-ı İslâm'ın kalesi ve merkezi olmuşlardır. Evet, gerek devlet ricalinin ve gerekse doğulusuyla batılısıyla hepimizin unutmaması gereken bir şey var ki o da, bu coğrafyadan İslâm elini çekse, misalleri görüldüğü gibi, hayat herkes için cehennem olur!
Evet, Anadolu ve Türkiye bu kadar önemlidir. Şer güçler oyun ve planlarını burayı bölüp parçalamak üzere yapılandırmışlardır. Ancak unutmamak gerekir ki, bu dünya maksatsız ve bu memleket sahipsiz değildir ve bin yıldır birlikte yaşayan kardeşler şer güçlerin tuzağına düşmeyecektir. Bediüzzaman Hazretleri, kendisine baskı ve zulümler arttığında, başka memlekete gitmesi teklif edildiğinde, "Ben Mekke'de dahi olsam buraya gelmem lâzımdır" diyerek bu memleketteki iman ve Kur'ân hizmetinin ve mücahedenin ehemmiyetine ve vazifesinin kudsiyetine dikkat çekmiştir. İslâm Birliğinin ve bu memleketin saadetinin önündeki en büyük engel olarak gördüğü, daha o günler ortada olmayan anarşi ve teröre dikkat çekerek devlet adamlarını ve ilim adamlarını ikaz etmiştir.
Hatırlanacağı üzere Kastamonu lahikasında bir mektupta Bediüzzaman Hazretleri, şöyle der: "Risale-i Nur, sefine-i Nuh gibi Anadolu'yu Cebel-i Cûdî hükmüne getirip, Küre-i Arzın yangınından ve tufanından kurtulmasına sebeptir." İnsanlığın kurtuluşunda, Hz. Nuh'un (as) gemisinde olduğu gibi Anadolu Ortadoğu'nun en yüksek bölgesi olması sebebiyle gemiye nasıl mesken olduysa, aynı şekilde de tarih boyunca Haçlı saldırılarına karşı İslâm dünyasının bir kalesi ve ileri karakolu olmuştur. Yine aynı şekilde Risale-i Nur da çağlar boyu devam eden bu vazifeyi inşaallah devam ettirecek, sadece Anadolu'nun değil bütün İslâm dünyasının hatta tüm insanlığın Kur'ân nuruna hakkıyla kavuşmasına ve İslâm Birliğine vesile olması sebebiyle, sulh ve sükûnu sağlayacaktır.
Şüphesiz İslâm Birliğinde kardeşliğin gereği olarak adalet, hak ve hukuk olmalı. Türk, Arap, Kürt veya diğerleri, kavmiyetçilerin gerekçelerine sığınmadan kendisi için istediğini kardeşi için de isteyebilmeli. Yine, Yavuz Sultan Selim Han gibi gerekli dirayet gösterilirken, Mekke ve Medine için söylediği ve bütün İslâm dünyası için de prensip hâline getirdiği "Hâkim değil Hâdim" ifadesi vazgeçilmez prensip olmalıdır.

Hasan GÜNEŞ, Yeni Asya Gazetesi

Büyük İslam Alimi Bediüzzaman'a göre dünya birliği;
"İki cihanın rahat ve selâmetini iki harf tefsir eder, kazandırır: Dostlarına karşı mürüvvetkârane muaşeret ve düşmanlarına sulhkârâne muamele etmektir. (Mektubat, Sayfa: 258)

Günümüzde dünyanın küçük bir köy haline gelmesi ile birlikte insanlığın barışık ve mutlu yaşaması âciliyet derecesinde önem kazanmıştır.
Bediüzzaman'ın, bundan yaklaşık yüz sene önce "sulh-ı umumi" diye ifade ettiği dünya barışı konusundaki görüşlerinin önemi henüz yeni anlaşılmaktadır.
Bu, tarihin gelişim süreci içinde geleneklere, değerler penceresinden değil de, ırkçılık ağırlıklı ulusalcılık konseptinden bakanların hâlen anlayamadığı bir durumdur.

Bediüzzaman'ın 'Adem-i merkeziyet' fikrine bakışı nasıldı?

Adem-i merkeziyet: Bir idareye bağlı olan bölümlerin, kendi kendilerini idare etme sistemi, yerinden yönetim.
"Onun tevili güzel; fikren taakkul edebiliriz, amma istidadımızla amelen tatbik edemeyiz. Tatbikine çok zaman lâzım. Biz ki ekseriz, muvahhidiz; tevhidle mükellef olduğumuz gibi, ittihadı tesis edecek muhabbet-i milliye ile muvazzafız. Eğer unsur lâzım ise, unsur için bize İslâmiyet kâfidir."